



Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura

Direcció General del Patrimoni Cultural

Àrea de Planificació i Acció Territorial



**EXPEDIENT DE DELIMITACIÓ
D'ENTORN DE PROTECCIÓ**

PALAU GÜELL

BARCELONA (BARCELONÈS)



SUMARI

1. Preàmbul i objectius

2. Memòria

2.a. Memòria històrica i arquitectònica

2.b. Bibliografia

3. Règim de protecció

3.a. El monument. Definició i delimitació

3.b. L'entorn de protecció

3.b.1. Delimitació

3.b.2. Justificació

3.b.3. Criteris d'intervenció

3.c. Normativa

3.c.1. Marc legal

3.c.2. Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

4. Annex

4.a. Documentació planimètrica

4.b. Documentació fotogràfica

5. Crèdits



1. Preàmbul i objectius

El monument objecte d'aquest expedient de delimitació d'entorn de protecció és el Palau Güell, situat al C/ Nou de la Rambla, 3-5, al municipi de Barcelona (Barcelonès).

Aquest element està considerat bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, d'acord amb el que disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

El Palau Güell va ser declarat monument històric-artístic per Decret de 24-07-1969, BOE 20-08-1969 i consten inscrits al Registre Estatal de Béns d'Interès Cultural amb el número R-I-51-3821.

Així mateix està inclòs en el llistat del Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO des de 1984.

L'interès del monument ve motivat perquè és portador de valors històrics, arquitectònics i artístics que el fan mereixedor de gaudir d'una protecció adient.

La seva singularitat rau en el seu valor arquitectònic, artístic, en el seu disseny innovador i en el seu valor com a fita paisatgística d'interès dins del marc urbà que els dona suport.

Totes aquestes consideracions fan necessari establir la delimitació d'un entorn d'aquest monument per tal que aquest disposi d'una protecció integral i possibiliti l'equilibri harmònic entre el monument i l'entorn urbà que l'envolta.

La finalitat dels entorns de protecció dels monuments té una doble direcció: d'una banda, si les edificacions o el paisatge de l'entorn donen un suport ambiental harmònic al monument, l'entorn té una funció de preservació; de l'altra, si les edificacions de l'entorn no aporten un especial suport ambiental al monument, l'entorn de protecció té una funció preventiva, atès que és un mecanisme de control de les futures intervencions que puguin fer-se en les zones més pròximes al monument, per tal d'evitar que aquestes puguin afectar negativament als valors o la contemplació del monument.



2. Memòria

2.a. Memòria històrica i arquitectònica

Situat en l'actual carrer Nou de la Rambla, fou construït per iniciativa d'Eusebi Güell i Bacigalupi. La tria d'aquest emplaçament, en un barri de caràcter popular, es pot relacionar amb el fet que el seu pare, Juan Güell i Ferrer, havia fixat la residència familiar a la rambla dels Caputxins.

Al juliol del 1883 Eusebi Güell inicià un procés de compra de diverses cases de l'esmentat carrer i del de Lancaster a fi de construir-hi un palau. El 1885 Güell encarregà a Gaudí un projecte per a l'edifici, els plànols definitius del qual foren signats pel mateix Gaudí el mes de juny del 1886. El 12 de juliol d'aquell mateix any Güell va presentar a l'Ajuntament de Barcelona la sol·licitud de permís d'obres. El projecte fou aprovat el 27 de juliol i poc després s'inicià la construcció, que es desenvolupà ininterrompudament, tot i que durant el procés es decidí afegir al projecte original un cos d'edifici a la part posterior. L'obra degué quedar enllestida el 1889. Els treballs de decoració s'anaren completant posteriorment.

En morir Eusebi Güell l'any 1918, el palau quedà en mans de la seva filla Mercè Güell, que l'any 1935 va intentar posar-lo a lloguer davant les dificultats que representava el seu manteniment.

Durant la Guerra Civil de 1936-1939, l'edifici fou confiscat i patí un procés d'expoliació que el deixà molt malmès després del conflicte. A partir d'aquell moment la propietària decidí transferir-lo a una entitat pública, a condició que no fos alterat i que s'utilitzés amb finalitats culturals. El 25 de maig del 1945, la Diputació de Barcelona es féu càrrec del palau i, tot seguit, n'emprengué el procés de restauració, sota la direcció de l'arquitecte provincial Manuel Baldrich i Tibau, amb intenció d'utilitzar-lo com a seu de l'Institut del Teatre i d'allotjar-hi el museu d'aquesta entitat, que hi instal·là algunes dependències a partir del 1954.

Entre el 1971 i el 1979 es dugué a terme un nou procés de restauració, segons projecte de l'arquitecte Jordi Querol i Piera, que havia d'afectar sobretot la façana i el terrat. En el mateix període (1975) el Servei de Catalogació i Conservació de Monuments, sota la direcció de l'arquitecte Camil Pallàs, elaborà un projecte de reestructuració del Museu d'Art Escènic. Aquell organisme, actual Servei del Patrimoni Arquitectònic de la Diputació, encarregà l'any 1982 als arquitectes Carles Buxadé i Joan Margarit un estudi sobre l'estat de l'edifici. L'informe serví de base al procés de restauració realitzat els darrers anys sota la direcció dels arquitectes Antoni González i Pau Carbó, amb la intenció de recuperar el Palau Güell com a obra arquitectònica oberta als visitants i apta per a realitzar-hi activitats culturals. Actualment s'ha completat la restauració de les façanes, del terrat i, a l'interior, de part de la planta baixa.



L'any 1984, el palau fou declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

El Palau Güell és una de les obres més importants de Gaudí i la que inicià el període de màxima plenitud de la seva arquitectura. L'interès més gran d'aquest edifici està en la fabulosa complexitat i continuïtat de l'espai interior, no solament en seqüències horitzontals -com les que arran de façana modulen la llum- sinó també en unes penetracions verticals que en algunes parts de l'edifici arriben a esborrar gairebé qualsevol estructuració en plantes.

El Palau Güell és un edifici entre mitgeres de planta rectangular, alterada pel cos afegit a la part posterior. És bàsicament una mansió sensorial de sis pisos: soterrani per a les cavallerisses; planta baixa amb vestíbul d'accés i habitatge per al porter; entresòl, per al despatx del propietari; planta noble; planta per al dormitoris de la família, i planta de les golfes, destinada a serveis.

La façana principal, al carrer Nou de la Rambla orientada al nord, és de pedra calcària del Garraf. De composició sòbria, té un ritme molt acusat i és dividida horitzontalment per tres cossos de doble alçada: el primer, que comprèn la planta baixa i l'entresòl, té dues rengleres d'obertures verticals i la doble porta principal d'accés, formada per dos grans arcs parabòlics que abasten els dos nivells, tot i que llur obertura es redueix per unes reixes fixes de ferro forjat de línies sinuoses, que representen serps cargolades que emmarquen les lletres E i G, corresponents a les inicials del propietari. Entre ambdós arcs hi ha un element ornamental també de forja, format per les quatre barres coronades per un casc i una àguila d'ales esteses amb l'escut de les quatre barres. El segon cos és ocupat per la gran tribuna del primer pis, on és situada la planta noble, amb dos nivells d'obertures rectangulars que corresponen a un espai interior únic.

El tercer cos es format pels dos pisos superiors; el que correspondria a la cinquena planta presenta cinc finestres flanquejades per dos balcons, i el darrer mostra una renglera de finestres petites. A la banda dreta d'aquesta façana, s'afegeix un bloc constructiu que si bé respecta la distribució general de plantes i obertures, palesa una voluntat de diferenciació formal entre aquesta zona, de servei, i la zona residencial.

El coronament de la façana, unitari, és amb una balustrada de pedra, interrompuda per merlets d'on sobresurten quatre xemeneies.

A la façana posterior, de composició austera, són remarcables els dos cossos superiors, de doble alçada: el primer cos és centrat per la gran tribuna que arrenca de la planta noble, tancada per una complexa gelosia de fusta, ferro i ceràmica vidriada.

Al seu damunt, el segon cos presenta un balcó amb barana de forja, protegit per un magnífic umbracle o brise-soleil de fusta i ferro.



El coronament d'aquesta façana és una cornisa de pedra i barana de tubs de ferro.

La descripció de l'interior de l'edifici és força complexa. La planta baixa, amb la porta d'accés doble, incloïa un ampli vestíbul on podien accedir els carruatges, l'habitatge del porter, l'escala de servei, la cabina de l'ascensor i la cotxera que, situada al fons, comunicava amb el soterrani, antiga cavallerissa, mitjançant dues rampes. Aquest soterrani té com a elements remarcables els pilars i les columnes de maó vist que sostenen voltes del mateix material.

Del vestíbul d'accés parteix l'escala principal de comunicació amb l'entresòl. A la part alta d'aquesta escala hi ha, distribuïdes a banda i banda, diverses sales; a la banda dreta, les habitacions que servien d'administració, arxiu i despatx d'Eusebi Güell i, a la banda esquerra, un vestíbul i una sala de descans. En un nivell més baix, i connectada amb el despatx per un passadís, hi ha la sala destinada originalment a biblioteca i lloc de repòs.

Una escala d'honor mena del vestíbul de l'entresòl a la planta noble, on un gran saló central s'enlaira a través de dues plantes i perfora tota l'estructura, com un pati cobert, fins a fondre's en una cúpula de perfil parabòlic sostinguda per arcs torals, revestida de peces hexagonals d'alabastre vermellós i amb petits ulls de bou que deixen passar la llum natural i il·luminen l'interior. Totes les dependències del palau es distribueixen a l'entorn d'aquest espai (7,50 m d'alçària) que parteix de la planta noble i arriba fins a la part més elevada de l'edifici. Les estances corresponents a aquesta planta són: a la part de la façana principal, un vestíbul, una sala de pas al saló, una sala de visites i un espai destinat a tocadors. Al costat de la façana posterior hi havia la sala de confiança, reservada per a reunions i concerts de piano, i el menjador, que connectava amb un espai destinat a la sala de billar i taller de dibuix per a les filles del comte Güell; a tocar de la sala de confiança, un passadís comunicava el palau amb l'antiga residència dels Güell a la rambla dels Caputxins.

Al saló central hi ha l'oratori -molt malmès en temps de la Guerra Civil-, amb una porta de doble batent amb plafons pintats per Aleix Clapés; al costat de la capella es troba el teclat de l'orgue, que té els tubs sonors a les galeries altes del saló i, a la banda oposada, hi ha una escalinata que duu a una tribuna per als músics, d'on parteix l'escala d'accés als dormitoris.

Les cambres privades de la família, situades damunt de la planta noble, s'organitzaven també en funció de l'espai central, al voltant d'una galeria de finestres obertes al saló.

Al pis de les golfes hi havia les habitacions destinades al servei: dormitoris, cuina i safareig.



Al terrat emergeixen diversos volums que defineixen un complex sistema d'estructures equilibrades. L'espai és organitzat en diversos nivells, el més gran dels quals, que té catorze xemeneies amb revestiment ceràmic i quatre llunetes que envolten l'agulla de coronament, correspon al cos del palau.

L'agulla cònica, formada per la cúpula, la llanterna i el penell parallamps, té un revestiment exterior de fragments de pedra vitrificada. Un altre nivell més elevat conté sis xemeneies de maó vist. El conjunt de les vint xemeneies de ventilació o de fums mostra una gran diversitat quant a les formes, materials i decoració, i constitueix un preludi de l'espectacular conjunt del terrat de la Pedrera.

La comprensió del conjunt de l'edifici no és possible sense incidir d'altra banda en la importància dels elements decoratius. Gaudí utilitzà els diversos materials segons les seves possibilitats expressives, però també d'acord amb la seva integració en el conjunt. Són especialment remarcables les arcuacions parabòliques i les columnes, amb capitells i bases de gran simplicitat i diversitat formal. El treball de forja i de serralleria és també molt espectacular; el ferro es utilitza tant a l'exterior com a l'interior, amb detalls de gran complexitat i riquesa artística. L'ús de la ceràmica també és digne d'esment, en revestiments de parets i paviments, en arribadors o plafons decoratius. Tanmateix, és al terrat on el treball ceràmic assoleix la màxima creativitat, en els aplacats de trencadís de les xemeneies. Cal esmentar també els vitralls, de gran qualitat, i els treballs de fusta realitzats en enteixinats, portes, finestres i baranes.

Les qualitats espacials i morfològiques d'aquest edifici depassen qualsevol consideració estilística. Cal veure-hi, però, elements que en fan un immediat precedent del modernisme, i també molts trets que esdevindran fonamentals en l'obra de Gaudí: el trencament de les solucions formals contínues per a donar més èmfasi a l'espai i menys als plans que el defineixen, la conversió dels serveis més ínfims en un motiu d'especulació plàstica, com ara les xemeneies del terrat, i l'ús de textures vives i brutals, sobretot als soterranis, d'acusada violència.

Actualment l'edifici està essent restaurat per la Diputació de Barcelona.



2.b. Bibliografia

Antoni Gaudí (1852-1926). Fundació Caixa de Pensions, 1985.

BASSEGODA NONELL, J. *El gran Gaudí*, Sabadell, Editorial AUSA, 1989.

BERGÒS, J. *Antoni Gaudí. Arquitecte genial*, Millà, Llibreria Editorial-A.T., Barcelona, 1972.

BOHIGAS, O. *Reseña y catálogo de la arquitectura modernista*, 2 vol., Ed. Lumen, 1983.

BONET i GARÍ, L. *Arquitectura en el Palacio Güell*, a San Jorge, núm. 15, Barcelona, juliol 1954.

Catàleg del patrimoni arquitectònic històric-artístic de la ciutat de Barcelona, Barcelona, Ajuntament de Barcelona, 1987.

CIRICI I PELLICER, A. *Barcelona pam a pam*, Barcelona, 1973.

CODINACHS, M. *Reflexiones a propósito del Palacio Güell de Antonio Gaudí*, tesi doctoral, Amedema, l'autor, 1987.

GONZÀLEZ MORENO-NAVARRO, A. I ISERN, J. *El Palau Güell d'Antoni Gaudí. Centenari de l'inici de les obres*, Barcelona, 1986.

GONZÀLEZ, A. *32 monuments catalans. El patrimoni arquitectònic de la Diputació de Barcelona*, Barcelona, Diputació de Barcelona, 1985.

GONZÀLEZ, A., JAEN, G. i BASTARDES, A. *La restauració ara i aquí*. Memòria 1981-1982, Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona, Barcelona, 1983.

GÜELL, E. *Palacio Güell. Gaudí*. Seis pliegos con plantas, detalles y fotos, publicado en ocasión de la exposición Gaudiniana en París, s.d.

GÜELL, X. *Antoni Gaudí*, Barcelona, Ed. Gustavo Gill, S.A. col·l. Estudio/paperback, 1986.

HERNÁNDEZ/CROS, J.E., MORA, G. i POUPLANA, X. *Guía de Arquitectura de Barcelona*, Barcelona, Publicacions COACB, La Gaya Ciència, 1973.

MARGARIT, J. i BUXADÉ, C. Otra visita al Palau Güell, a *Arquitecturas Bis*, núm. 45, 1983.

MIQUEL I BADIA, F. El palacio Güell, a *Diario de Barcelona*, Barcelona, 17 desembre 1889.



Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura

Direcció General del Patrimoni Cultural

Àrea de Planificació i Acció Territorial

PUIG BOADA, I. El Palacio Güell de la calle del Conde del Asalto de Barcelona, a *Cuadernos de Arquitectura*, novembre 1944.

PUIG BOADA, I. *El pensament de Gaudí*, Barcelona, Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, 1981.

RAHOLA, F. *Palacio Güell de Barcelona. Planeado y construido por Gaudí*, a *La Vanguardia*, 3 agost 1890, pàgs.4-5.

SOLÀ-MORALES, I. DE *Gaudí*, Barcelona, Ed. Polígrafa, 1983.

TARRAGÒ, S. *Gaudí*, Barcelona, Ed. Escudo de Oro, 1979.

Adreces d'Internet

<http://www.gaudi2002.bcn.es>

<http://cultura.gencat.es>

<http://beg.gencat.es>

<http://www.coac.es/COAC/centredocumentacio/biblio/bcatabcn.shtml>



3. Règim de protecció

3.a. El monument. Definició i delimitació

El Palau Güell, a Barcelona, es considera bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, d'acord amb el que disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

Es considera monument:

L'edificació conformada pel Palau Güell ubicada al C/ Nou de la Rambla, 3-5 a Barcelona i el seu subsòl.



3.b. L'entorn de protecció

3.b.1. Delimitació

La Llei 9/1993, en el seu article 11.1.b), estableix l'opció de delimitar l'entorn necessari per a la protecció adequada del bé, constituït per l'espai que li dóna suport ambiental. Atesa la conveniència de fer-ne ús per tal de potenciar la protecció integral del monument, es defineix l'àrea delimitada com a entorn de protecció del Palau Güell, a Barcelona (Barcelonès), tot valorant i tenint en compte els següents conceptes:

- a) Interès social: per tal de permetre la visualització del bé immoble des dels espais accessibles.
- b) Valoració paisatgística: s'ha estudiat i valorat la relació del bé immoble amb el paisatge, la seva silueta i altres components bàsics com les edificacions adjacents, xarxa viària, espais lliures, topografia i elements pertorbadors.
- c) Anàlisi de l'ordenació territorial i urbanística: s'ha estudiat i valorat la zona urbana actual, la històrica, les previsions conegudes de desenvolupament futur, la vialitat i les parcel·lacions així com la qualificació urbanística.
- d) Documentació històrica gràfica i documental: que ha permès conèixer i valorar la relació del bé immoble amb el territori a través del temps i conèixer l'evolució del paisatge, i de les edificacions de l'entorn.
- e) Anàlisi de l'espacialitat entesa com l'estudi dels àmbits existents i les incidències que poden tenir les noves actuacions previstes pel planejament i previsible, així com la incidència de les noves actuacions no previstes pel planejament.
- f) Anàlisi arquitectònica: que ha permès conèixer i estudiar les preexistències de tipologies, materials, façanes, color, textures, proporcions de buits i obertures, etc.
- g) Anàlisi de la xarxa viària i les infraestructures de transport actuals i previstes, i de les incidències que tenen en el paisatge el seu traçat, materials i textures d'execució i elements de senyalització així com les zones de vianants i les àrees d'aparcaments actuals i futures.
- h) Valoració dels components sentimentals per a la població com són els visuals, itineraris i ambients habituals així com els espais d'especial rellevància o interès; i l'estat de conservació i usos de les edificacions i dels espais públics i privats de l'entorn.



Aquesta llista de conceptes tot i que és llarga, no és exhaustiva, però és un recull d'aquells aspectes que s'han considerat bàsics. Nombrosos factors incideixen i poden incidir i cal tenir-los present per aconseguir que aquest bé immoble es puguin transmetre en les millors condicions a les generacions futures.

Un cop analitzats i valorats aquests factors en base a la documentació recollida i prèvia observació del lloc, s'ha fixat l'àrea delimitada com a entorn de protecció.

La delimitació d'entorn té com a finalitat controlar la relació entre el Palau Güell i els espais i edificis que els envolten per tal de mantenir els invariants que caracteritzen el teixit urbà on es troba.

Ordre de prelación: en cas de contradicció preval la referència gràfica a qualsevol altra.

L'entorn de protecció del Palau Güell consta grafiat en el plànol número 0 del present expedient, té forma irregular i inclou els següents elements urbans:

- Carrer Nou de la Rambla:

- Finca núm. 1-3: edifici en cantonada a La Rambla, 39
- Finca núm. 5: Palau Güell
- Finca núm. 7
- Finca núm. 10
- Finca núm. 12

- La Rambla:

- Finca núm. 35-37
- Finca núm. 39: edifici en cantonada al carrer Nou de la Rambla, 1-3

- Carrer de Lancaster:

- Finca núm. 3
- Finca núm. 5

- I tots els espais públics (carrers, voreres) i privats inclosos dintre del perímetre de l'entorn que es delimita.

3.b.2. Justificació

El fet que aquest edifici estigui declarat bé cultural d'interès nacional i no disposi d'entorn de protecció específicament delimitat, aconsella la definició d'aquesta figura com el millor instrument per a garantir la pervivència dels seus múltiples valors culturals en les millors condicions possibles.



Aquesta figura legal considera i incorpora, des de la seva pròpia definició, les interaccions del monument amb cada un dels elements urbans del seu entorn, així com la relació entre ells. És, doncs, una eina de protecció global, valorativa de la realitat, amb la clara intencionalitat de conservar en les millors condicions possibles el llegat patrimonial inherent al monument.

La materialització d'aquestes intencions vol assolir l'equilibri entre la necessitat de crear una àrea de protecció al voltant del monument que garanteixi suficientment el control sobre el seu entorn i la voluntat de no afectar més espais dels estrictament indispensables per a la seva correcta percepció.

El criteri per a definir l'entorn es basa en la especificitat de la trama urbana on es troba, dintre de una illa de cases entre mitgeres i la posició de centralitat que ocupa l'edifici en la façana de la mateixa. L'amplada del carrer fa que les visuals de la façana del monument tinguin una perspectiva limitada pel que fa als possibles angles d'observació, de manera que, per garantir la conservació de les visuals de l'edifici des de qualsevol dels punts de vista possibles des de l'espai públic, es considera necessari incloure a l'entorn les finques adjacents a l'edifici i les confrontants. Amb aquesta delimitació queda assegurada la coherència de l'entorn proper a l'edifici.

D'acord amb aquest principi general, es justifiquen tot seguit cada una de les finques incloses a l'entorn :

- Carrer Nou de la Rambla:
 - Finca núm. 1-3: situada adjacent al monument, la seva façana té una incidència visual directe en relació a la del Palau en les perspectives des de qualsevol dels dos sentits del carrer. El punt de contacte entre els edificis està format per una terrassa que deixa al descobert la façana lateral del Palau Güell, amb la qual cosa, qualsevol actuació a les façanes de l'edifici núm. 1-3 que donen a l'esmentada terrassa, té una incidència visual directe sobre l'edifici, especialment en les perspectives des del carrer Nou de la Rambla en direcció a La Rambla.
 - Finca núm. 5: finca del propi Palau Güell.
 - Finca núm. 7: situada adjacent al monument, qualsevol intervenció té una incidència visual directe en relació a la façana principal del Palau. Tanmateix, per la configuració del terrat del Palau, afecta certes visuals des del mateix sobre la paret mitgera que comparteixen.
 - Finca núm. 10 : situada davant del monument, la seva façana té una incidència visual directe en relació a la del monument, especialment quan s'observa l'edifici circulant pel carrer Nou de la Rambla.
 - Finca núm. 12 : pels mateixos motius esmentats a la finca anterior.



- La Rambla:

- Finca núm. 35-37: la façana posterior de l'edifici dona front a la façana lateral del Palau i la part posterior de la finca està en contacte físic amb la del monument. Qualsevol intervenció en aquests elements té repercussió sobre l'edifici i, especialment, sobre les visuals de la seva façana posterior quan s'observa des de les parts del propi Palau situades més al sud.
- Finca núm. 39: és la mateixa parcel·la descrita anteriorment com a carrer Nou de la Rambla, 1-3.

- Carrer de Lancaster:

- Finca núm. 3: la part posterior de la finca està en contacte físic amb la del monument. Qualsevol intervenció en aquesta parcel·la té repercussió sobre l'edifici i, especialment, per la pròpia configuració del terrat del Palau, sobre les visuals des del seu angle nordoest en direcció al sud.
- Finca núm. 5: són vàlids els mateixos arguments que la finca anterior. Les visuals des del terrat del Palau que queden afectades per possibles intervencions en aquest edifici són les que es tenen des de la part posterior del terrat en direcció sud.

Per altra banda no es considera necessari la delimitació d'un entorn de protecció més ampli pel fet que sobre aquest element existeixen múltiples proteccions patrimonials que cobreixen tot el ventall existent:

- declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO el 2 de novembre de l'any 1984
- declarat Bé Cultural d'Interès Nacional - Monument Històric per Decreto 1794/1969, de 24 de julio de 1969 (BOE 20/08/1969)
- inclòs en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic (PEPPA) i Catàleg del districte 1 (Raval) de l'Ajuntament de Barcelona, aprovat i vigent des del mes de maig de l'any 2000, amb el número d'element 41 i nivell de protecció A, el màxim possible.
- classificat com a 7a(p) (equipaments comunitaris i dotacions actuals) en el Pla General Metropolità (PGM)

Aquesta concurrència de figures de planejament urbanístic de caire proteccionista es juxtaposen i complementen amb la present delimitació, de manera que queda garantida la conservació dels elements des dels diferents àmbits de competència de les administracions implicades.

El subsòl de l'entorn s'inclou també als efectes previstos per l'article 179 punts 1 i 2 del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme. És a dir, també per prevenir futures actuacions que poden malmetre tant la visualització del mateix monument com representar un risc per a la seva integritat física i ambiental.



3.b.3. Criteris d'intervenció

D'acord amb el que estableix l'article 35.3 de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català, el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.



3.c. Normativa

3.c.1. Marc legal

- **Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.**
DOGC de 11-10-93
- **Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991**, de 31 de gener, en recurs d'inconstitucionalitat promogut per la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 16/1985.
BOE de 25-02-91
- **Decret 15/1990**, de 9 de gener, sobre les **Comissions del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura.**
DOGC de 31-01-90
- **Decret 267/1991**, de 25 de novembre, sobre la **declaració dels béns d'interès cultural i l'inventari del patrimoni cultural moble de Catalunya.**
DOGC de 20-12-91
- **Decret 102/1994**, de 3 de maig, sobre la **composició i el funcionament del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català.**
DOGC de 11-05-94
- **Decret 138/1994**, de 30 de maig, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els **procediments de la competència del Departament de Cultura.**
DOGC de 01-07-94
- **Llei 30/1992**, de 26 de novembre, de **règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú**
BOE de 27-11-92
modificada per la **Llei 4/1999**
BOE de 14-01-1999



3.c.2. Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

Pel que fa als immobles inclosos dins els entorns de protecció dels béns culturals d'interès nacional, el règim d'autoritzacions està regulat pels següents articles de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català:

Article 33. Planejament urbanístic

.../...

2. En el cas dels conjunts històrics, les zones arqueològiques, les zones paleontològiques, els llocs històrics i les zones d'interès etnològic i **en el cas dels entorns de protecció de qualsevol bé cultural d'interès nacional**, l'ajuntament corresponent ha d'elaborar un instrument urbanístic de protecció o adequar-ne un de vigent. L'aprovació d'aquests instruments de planejament requereix l'informe favorable del Departament de Cultura.

Article 34. Autorització d'obres

1. Qualsevol intervenció que es pretengui realitzar en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha d'ésser autoritzada pel Departament de Cultura, en el termini que sigui establert per reglament, prèviament a la concessió de la llicència municipal.
2. En el cas de les intervencions en béns culturals d'interès nacional altres que els esmentats en l'apartat 1 i **en tots els entorns de protecció**, l'autorització del Departament de Cultura només és preceptiva mentre no hagin estat aprovats els instruments de planejament a què fa referència l'article 33.2.

.../...

4. La potestat del Departament de Cultura a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha d'exercir en el marc dels criteris bàsics i generals fixats per l'article 35 i dels criteris específics que pot contenir cada declaració, sens perjudici del marge d'apreciació discrecional necessari per a valorar en cada supòsit la compatibilitat de la intervenció projectada amb la preservació dels valors culturals del bé.

.../...



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Direcció General del Patrimoni Cultural

Àrea de Planificació i Acció Territorial

4. Annex

4.a. Documentació planimètrica

Plànol nº 0 : Delimitació de l'entorn de protecció

E: 1/1.000



4.b. Documentació fotogràfica

(Font: Departament de Cultura. Àrea de Planificació i Acció Territorial)

- 01.- Vista carrer Nou de la Rambla des de la Rambla
- 02.- Vista carrer Nou de la Rambla des del nord
- 03.- Palau Güell des del nord
- 04.- Vista carrer Nou de la Rambla des del sud
- 05.- Palau Güell des del sud
- 06.- Terrassa finca núm. 1-3 carrer Nou de la Rambla
- 07.- Carrer Nou de la Rambla cap el sud des del terrat del Palau
- 08.- Carrer Nou de la Rambla cap el nord des del terrat del Palau
- 09.- Carrer Nou de la Rambla i terrassa finca núm.1-3 des del terrat del Palau
- 10.- Terrassa finca núm.1-3 carrer Nou de la Rambla des del terrat del Palau
- 11.- Façanes posteriors finques núm. 35-37 i 39 de la Rambla
- 12.- Façanes posteriors del Palau i finques núm. 35-37 i 39 de la Rambla
- 13.- Façanes posteriors finques núm. 33 i 35-37 de la Rambla
- 14.- Patis interiors de les finques núm. 5 i 7 del carrer de Lancaster
- 15.- Patis de l'interior d'illa des del terrat del Palau Güell
- 16.- Part alta de l'interior d'illa des del terrat del Palau Güell
- 17.- Façanes posteriors finques carrer de Lancaster
- 18.- Façanes posteriors Palau Güell i núm. 5 del carrer de Lancaster



01

Vista carrer Nou de la Rambla des de
la Rambla



02

Vista carrer Nou de la Rambla des del
nord

03



Palau Güell des del nord

04



Vista carrer Nou de la Rambla des del sud

05



Palau Güell des del sud

06



Terrassa finca núm. 1-3 carrer Nou de
la Rambla

07



Terrassa finca núm. 1-3 carrer Nou de la Rambla

08



Carrer Nou de la Rambla cap el nord des del terrat del Palau



09

Carrer Nou de la Rambla i terrassa
finca núm. 1-3 des del terrat del Palau



10

Terrassa finca núm. 1-3 carrer Nou de
la Rambla des del terrat del Palau



11

Façanes posteriors finques núm. 35-37
i 39 de la Rambla



12

Façanes posteriors del Palau i finques
núm. 35-37 i 39 de la Rambla



13

Façanes posteriors finques núm. 33 i
35-37 de la Rambla



14

Patís interiors de les finques núm. 5 i 7
del carrer de Lancaster



15

Patis de l'interior d'illa des del terrat del Palau Güell



16

Part alta de l'interior d'illa des del terrat del Palau Güell



17

Façanes posteriors finques carrer de Lancaster



18

Façanes posteriors Palau Güell i núm. 5 del carrer de Lancaster



5. Crèdits

L'expedient de delimitació d'entorn de protecció a favor del **Palau Güell, a Barcelona** (Barcelonès), ha estat redactat per la Direcció General del Patrimoni Cultural.

Direcció: Jaume Fresquet i Folch
Cap de l'Àrea de Planificació i Acció Territorial

Antoni Navarro i Cossío
Àrea de Planificació i Acció Territorial (APAT)

Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció de Protecció del PCI (APAT)

Coordinació: Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció de Protecció del PCI (APAT)

Redacció: Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció de Protecció del PCI (APAT)

Josep Girabal i Ros, arquitecte (APAT)

M. José Ruiz Ortega (APAT)

Gestió: M. José Ruíz Ortega (APAT)

Planimetria: Ajuntament de Barcelona

Fotografia: Mariona Abelló i Sala
Cap de la Secció de Protecció del PCI (APAT)

Josep Girabal i Ros, arquitecte (APAT)

Barcelona, novembre de 2005

/jd